PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS
2005 m. lapkričio 28 d. *

Sujungtose bylose T-236/04 ir T-241/04

European Environmental Bureau (EEB), įsteigtas Briuselyje (Belgija),

Stichting Natuur en Milieu, įsteigta Utrechte (Nyderlandai),

atstovaujami advokatų P. van den Biesen, G. Vandersanden ir B. Arentz,

ieškovai,

palaikomi

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos J.-L. Florent ir G. de Bergues, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą B. Doherty, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Syngenta Crop Protection AG, įsteigtos Bâle (Šveicarija), atstovaujamos *barrister* D. Abrahams ir *solicitor* C. Simpson,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo, byloje T-236/04, iš dalies panaikinti 2004 m. kovo 10 d. Komisijos sprendimą 2004/248/EB dėl atrazino neįtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą ir augalų apsaugos produktų, turinčių šios veikliosios medžiagos, leidimų panaikinimo (OL L 78, p. 53), ir, byloje T-241/04, iš dalies panaikinti 2004 m. kovo 10 d. Komisijos sprendimą 2004/247/EB dėl simazino neįtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą ir dėl leidimų šios veikliosios medžiagos turintiems augalų apsaugos produktams panaikinimo (OL L 78, p. 50),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir I. Pelikánová,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas

Direktyva 91/414/EEB

1 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, p. 1) 4 straipsnis nustato augalų apsaugos produktų registravimo ir pateikimo į rinką, registracijos peržiūrėjimo ir panaikinimo sąlygas ir procedūrą. Šiuo atžvilgiu Direktyvos 91/414 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodoma, kad gali būti registruojami tik tie produktai, kurių veikliosios medžiagos įrašytos į Direktyvos 91/414 I priedo sąrašą.

2 Sąlygos, kurias reikia patenkinti siekiant įrašyti veikliąsias medžiagas į I priedą, nurodytos Direktyvos 91/414 5 straipsnyje. Veiklioji medžiaga gali būti įrašyta į I priedą, jeigu, atsižvelgiant į mokslo ir technikos žinias, tikimasi, kad augalų apsaugos produktai, savo sudėtyje turintys veikliosios medžiagos, atitinka tam tikras sąlygas, susijusias su jų nekenksmingumu žmonių ar gyvulių sveikatai ir aplinkai.

3 Pagal Direktyvos 91/414 8 straipsnio 2 dalį, nukrypstant nuo Direktyvos 91/414 4 straipsnio nuostatų, valstybės narės gali per pereinamąjį laikotarpį įregistruoti ir pateikti į vidaus rinką augalų apsaugos produktus, savo sudėtyje turinčius veikliųjų medžiagų, neįrašytų į I priedą, kurios jau dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos, t. y. nuo 1993 m. liepos 26 d. yra rinkoje.

4 Veikliosios medžiagos, esančios produktų, kuriems taikoma Direktyvos 91/414 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta leidžianti nukrypti nuostata, sudėtyje, palaipsniui įvertinamos vykdant Komisijos darbų programą.

Reglamentas Nr. 3600/92/EEB

5 1992 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3600/92, nustatančio išsamias darbų programos, minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisykles (OL L 366, p. 10), 5 straipsnyje nustatyta, kad Komisija parengia įvertintinų veikliųjų medžiagų sąrašą ir paskiria valstybę narę ataskaitos rengėją apie kiekvieną veikliąją medžiagą.

6 Iš Reglamento Nr. 3600/92/EEB 6 ir 7 straipsnių matyti, kad valstybė narė, paskirta ataskaitos rengėja, turi įvertinti atitinkamą veikliąją medžiagą ir pateikti Komisijai dokumentų rinkinio įvertinimo ataskaitą su rekomendacija įrašyti veikliąją medžiagą į Direktyvos 91/414/EEB I priedą arba patvirtinti kitas priemones, pavyzdžiui, pašalinti ją iš rinkos.

7 Dokumentų rinkinio ir ataskaitos tikrinimo užduotį Komisija patiki Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui, įsteigtam pagal 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1), 58 straipsnį.

8 Reglamento (EB) Nr. 3600/92 7 straipsnio 3A dalyje, įtrauktoje 1997 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1199/97, iš dalies pakeičiančiu Reglamentą Nr. 3600/92 (OL L 170, p. 19), nustatyta, kad Komisija pateikia Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui įvairių galimų formų teisės akto projektą. Jei veikliąją medžiagą siūloma įrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą – pateikiamas direktyvos projektas. Jei projektu siekiama nustatyti veikliajai medžiagai neigiamą poveikį turinčias priemones, įskaitant leidimų augalų apsaugos produktams, savo sudėtyje turintiems šios veikliosios medžiagos, panaikinimą, Komisija gali pasiūlyti valstybėms narėms skirto sprendimo projektą.

Direktyva 2004/35/EB

9 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB, dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, p. 56) 25 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Asmenys, kuriuos neigiamai paveikė arba gali paveikti žala aplinkai, turėtų turėti teisę paprašyti kompetentingos institucijos imtis veiksmų. Tačiau aplinkos apsauga yra išsklaidytas interesas, dėl kurio individualūs asmenys ne visada imsis veiksmų arba neturės galimybės imtis veiksmų. Todėl aplinkos apsaugą skatinančioms

nevyriausybinėms organizacijoms turėtų būti suteikiama galimybė tinkamai prisidėti prie šios direktyvos įgyvendinimo."

10 Direktyvos 2004/35 26 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „atitinkami suinteresuoti fiziniai arba juridiniai asmenys turėtų turėti galimybę naudotis kompetentingų institucijų sprendimų, veiksmų arba neveikimo peržiūrėjimo procedūromis".

11 Direktyvos 2004/35 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją arba institucijas, atsakingas už šioje direktyvoje numatytų pareigų vykdymą".

12 Direktyvos 2004/35 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Fiziniai arba juridiniai asmenys:

a) kurie paveikti arba gali būti paveikti dėl žalos aplinkai, arba

b) turintys pakankamą interesą priimant aplinkosauginius sprendimus, susijusius su žala, arba kita vertus,

c) pareiškiantys apie teisės pažeidimą, jei valstybės narės administracinių pažeidimų kodeksas reikalauja to kaip būtinos sąlygos,

turi teisę pateikti kompetentingai institucijai bet kokius pastebėjimus, apie jiems žinomus žalos aplinkai arba tokios žalos neišvengiamos grėsmės atvejus, ir turi teisę prašyti kompetentingos institucijos imtis veiksmų pagal šią direktyvą.

„Pakankamą interesą" ir „teisės pažeidimą" apibrėžia valstybės narės.

Todėl, įgyvendinant b punktą, visų nevyriausybinių organizacijų, skatinančių aplinkos apsaugą ir atitinkančių nacionalinės teisės aktų reikalavimus, interesas laikomas pakankamas. Įgyvendinant c punktą, laikoma, kad tokios organizacijos taip pat turi teises, kurios gali būti pažeistos."

Ginčo aplinkybės

13 Kiekvienoje nagrinėjamoje byloje ieškovai yra du. Pirmasis – *European Environmental Bureau* (*EEB*) – yra pagal Belgijos teisę įsteigta asociacija, kurios tikslas pagal įstatus yra būtent skatinti aplinkos apsaugą ir jos išsaugojimą Europos Sąjungos šalyse. *EEB* dalyvauja įvairiuose Komisijos patariamuosiuose organuose, pavyzdžiui, nuolatinėje grupėje „Augalų apsauga" ir patariamajame komitete „Žemės ūkis ir aplinka". Ji taip pat yra *European Habitats Forum* narė ir šiuo pagrindu turi suinteresuotos šalies ir stebėtojos statusą pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, p. 7).

14 Antrasis ieškovas – *Stichting Natuur en Milieu* (toliau – *Natuur en Milieu*) – yra pagal Nyderlandų teisę įsteigta organizacija, kurios tikslas pagal jos įstatus yra būtent „suteikti balsą jo neturintiems organizmams" ir išsaugoti gyvą gamtą ir sveiką aplinką dabarties ir ateities kartoms. Ši organizacija yra *EEB* narė.

15 1996 m. keletas įmonių pranešė Komisijai apie savo pageidavimą įrašyti atraziną ir simaziną į Direktyvos 91/414 I priedą.

16 Reglamento Nr. 3600/92 I priedo 61 ir 62 punktuose atrazinas ir simazinas nurodyti kaip medžiagos, įtrauktos į Komisijos darbų programos, numatytos Direktyvos 91/414 8 straipsnio 2 dalyje, pirmąjį etapą.

17 1994 m. balandžio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 933/94, nustatantis augalų apsaugos priemonių veikliąsias medžiagas ir skiriantis ataskaitų rengėjas valstybes nares Komisijos reglamentui (EEB) Nr. 3600/92 įgyvendinti (OL L 107, p. 8), Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę paskyrė valstybe nare ataskaitų rengėja atrazinui ir simazinui.

18 Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pateikė Komisijai įvertinimo ataskaitas pagal Reglamento Nr. 3600/92 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Šias įvertinimo ataskaitas, pateiktas 1996 m. lapkričio 11 d. dėl atrazino, ir 1996 m. gruodžio 20 d. dėl simazino, valstybės narės ir Komisija patikrino nuolatiniame Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos komitete.

Ginčijami sprendimai

19 2004 m. kovo 10 d. Komisija priėmė sprendimą 2004/248/EB dėl atrazino neįtraukimo į Direktyvos 91/414/EEB I priedą ir augalų apsaugos produktų, turinčių šios veiksliosios medžiagos, leidimų panaikinimo (OL L 78, p. 53, toliau – sprendimas dėl atrazino).

20 Tą pačią dieną ji taip pat priėmė sprendimą 2004/247/EB dėl simazino neįtraukimo į Direktyvos 91/414/EEB I priedą ir dėl leidimų šios veikliosios medžiagos turintiems augalų apsaugos produktams panaikinimo (OL L 78 p. 50, toliau – sprendimas dėl simazino).

21 Iš sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino 1 straipsnio matyti, kad nė viena iš šių veikliųjų medžiagų nėra įtraukiama į Direktyvos 91/414 I priedą.

22 Sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad valstybės narės užtikrina, kad leidimai, išduoti atrazino ar simazino turintiems augalų apsaugos produktams, būtų panaikinti ne vėliau kaip 2004 m. rugsėjo 10 d., ir kad nuo 2004 m. kovo 16 d. leidimai atrazino ar simazino turintiems augalų apsaugos produktams nebūtų išduodami ar pakartotinai išduodami pagal Direktyvos 91/414 8 straipsnio 2 dalyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą.

23 Sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino 2 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad valstybės narės užtikrina, jog šių sprendimų priedo B stulpelyje išvardytais

naudojimo atvejais A stulpelyje nurodyta valstybė narė leidimus atrazino ar simazino turintiems augalų apsaugos produktams gali palikti galioti iki 2007 m. birželio 30 d., jei:

a) užtikrina, jog tokie rinkoje palikti augalų apsaugos produktai yra iš naujo paženklinti, kad atitiktų apribotas naudojimo sąlygas;

b) taiko atitinkamas rizikos mažinimo priemones visiems galimiems rizikos veiksniams sumažinti, kad būtų užtikrinta žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsauga;

c) užtikrina, kad rimtai būtų ieškoma, ypač vykdant veiksmų planus, pakaitinių produktų arba metodų šiems naudojimo atvejams.

24 Suinteresuota valstybė narė pagal šios nuostatos sąlygas turi informuoti Komisiją ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 d. apie nurodytos dalies taikymą, ypač apie priemones, kurių buvo imtasi pagal a–c punktus, ir kartą per metus pateikia atrazino ar simazino, naudojamo būtiniems naudojimo atvejams pagal šį straipsnį, kiekio įvertinimą.

25 Sprendimo dėl atrazino priede ir sprendimo dėl simazino priede konkrečiai nurodomos valstybės narės ir naudojimo atvejai, numatyti kiekvieno iš šių sprendimų 2 straipsnio 3 dalyje.

26 Sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino 3 straipsnio b punkte nustatyta, kad visi pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 6 dalies nuostatas valstybių narių suteikiami lengvatiniai laikotarpiai yra kaip galima trumpesni ir naudojimo atvejams, kuriems leidimai turi būti panaikinti iki 2007 m. birželio 30 d., nustoja galioti ne vėliau kaip 2007 m. gruodžio 31 dieną.

27 Iš sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino 4 straipsnio matyti, kad jie yra adresuojami valstybėms narėms.

Procesas

28 Šios bylos buvo pradėtos 2004 m. birželio 9 d. Pirmosios instancijos teismui pateiktais ieškovų pareiškimais.

29 2004 m. spalio 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu atsakovė, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsniu, kiekvienoje byloje pareiškė prieštaravimą dėl priimtinumo. 2004 m. gruodžio 24 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl šių prieštaravimų.

30 2004 m. spalio 7 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais atskirais dokumentais *Syngenta Crop Protection AG* (toliau – *Syngenta*) paprašė leisti įstoti į šią bylą Komisijos pusėje. 2004 m. gruodžio 13 d. nutartimis Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas šį prašymą patenkino. 2005 m. sausio 7 d. raštais *Syngenta* kiekvienoje byloje nurodė, kad ji nepateiks įstojimo į bylą paaiškinimo Komisijos argumentams paremti tuo atveju, jei Komisija reikalaus atmesti ieškinį kaip nepriimtiną, bet kad ji pasilieka teisę pateikti paaiškinimus, jeigu byla bus nagrinėjama iš esmės.

31 2004 m. spalio 11 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Prancūzijos Respublika paprašė leisti įstoti į šias bylas ieškovų pusėje. 2004 m. gruodžio 13 d. nutartimis Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas šį prašymą patenkino. 2005 m. sausio 25 d. Prancūzijos Respublika nurodė, kad Komisijai pareiškus prieštaravimus dėl priimtinumo ji nepateiks įstojimo į bylą paaiškinimų dėl kiekvieno ieškinio priimtinumo, bet kad ji pasilieka teisę pateikti paaiškinimus, jeigu Pirmosios instancijos teismas nuspręstų sujungti prieštaravimus dėl priimtinumo ir nagrinėtų šias bylas iš esmės.

Šalių reikalavimai

Byloje T-236/04

32 Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti sprendimo dėl atrazino 2 straipsnio 3 dalį ir 3 straipsnio b punktą;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

33 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną;

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Byloje T-241/04

34 Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti sprendimo dėl simazino 2 straipsnio 3 dalį ir 3 straipsnio b punktą;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

35 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną;

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

36 Atsižvelgdamas į šių bylų tarpusavio ryšį ir išklausęs jų šalis, Pirmosios instancijos teismas mano, jog tikslinga sujungti šias bylas, kad būtų galima tęsti procesą pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį.

37 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, jei viena šalis to prašo, Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumo nenagrinėdamas bylos iš esmės. Pagal šio straipsnio 3 dalį, likusi proceso dalis vyksta žodžiu, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia kitaip. Pirmosios instancijos teismas mano, kad šiuo atveju bylos medžiagoje yra užtektinai informacijos ir žodinė proceso dalis nebūtina.

Šalių argumentai

38 Komisija neigia, kad ieškovai yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ar sprendimu dėl simazino, kurie jiems nėra skirti.

39 Dėl klausimo, ar ieškovai yra konkrečiai susiję su sprendimais, Komisija teigia, kad pagal teismo praktiką fizinis ar juridinis asmuo gali remtis tuo, kad teisės aktas su juo konkrečiai susijęs, tik jei jis jį paveikia dėl jo ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir tokiu būdu jį individualizuoja analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas (2004 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Jégo-Quéré*, C-263/02 P, Rink. p. I-3425, 45 punktas ir jame cituojama teismų praktika).

40 Ieškovai teigia, jog jie yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino.

41 Kiek tai susiję su konkretaus poveikio sąlyga, pirma, jie teigia, kad jiems sprendimas dėl atrazino ir sprendimas dėl simazino daro konkretų poveikį. Šie sprendimai yra sprendimai pagal EB 249 straipsnį ir jie, pažeisdami Bendrijos teisę, „susilpnina" jų ginamų interesų apsaugą.

42 Antra, jie teigia, kad iš Direktyvos 2004/35 25 ir 26 konstatuojamųjų dalių ir 12 straipsnio 1 dalies matyti, jog jie tenkina EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatytas sąlygas. Šiuo požiūriu jie teigia, kad iš Direktyvos 2004/35 12 straipsnio 1 dalies aišku, jog bet kurios nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios nacionalinės teisės aktų reikalavimus, interesas yra laikomas pakankamu, kad ši organizacija turėtų teisę, viena vertus, pateikti kompetentingai institucijai bet kokius pastebėjimus apie jai žinomus žalos aplinkai arba tokios žalos neišvengiamos grėsmės atvejus ir, kita vertus, prašyti kompetentingos institucijos imtis veiksmų pagal šią direktyvą.

43 Be to, Komisija sutinka, kad atrazinas ir simazinas gali padaryti žalą aplinkai, dėl ko ji nusprendė šių medžiagų neįrašyti į Direktyvos 91/414 I priedą. Šiomis aplinkybėmis Direktyvos 2004/35 12 straipsnis, kurio taikymas nėra apribojamas tik šioje direktyvoje nurodytais atvejais, taikomas ir ieškovų veiksmams šiose bylose. Vadinasi, ieškovai turi būti laikomi tenkinančiais EB 230 ketvirtoje pastraipoje numatytas sąlygas.

44 Trečia, ieškovai iš esmės pažymi, kad Direktyvoje 2004/35 įtvirtintas požiūris atitinka daugelyje valstybių narių, įskaitant Nyderlandus, galiojančią teisinę praktiką, pagal kurią asociacijos turi teisę pareikšti civilinius ieškinius nacionaliniuose teismuose remdamosi tuo, kad jos yra tiesiogiai ir konkrečiai suinteresuotos

atsižvelgiant į jų įstatus, jų konkrečią padėtį ir jų tikrąją veiklą, apimančią veiksmingą jų atitinkamų interesų apsaugą. Konkrečiai kalbant, pagal Nyderlandų teisės sistemą *Natuur en Milieu* laikoma tiesiogiai ir konkrečiai susijusia su aplinkos ir laukinės faunos interesų apsaugos teisės normų pažeidimais.

45 Ketvirta, jie iš esmės teigia, kad yra konkrečiai susiję su sprendimais, nes savo veiklą jie vykdo aplinkos apsaugos ir gamtos, įskaitant laikinę fauną, išsaugojimo srityje, pagal Direktyvą 92/43, ir kad šiuo pagrindu *EEB* turi specialų Komisijos ir kitų Europos institucijų patarėjo statusą. Be to, *Natuur en Milieu* pripažįstamas panašus statusas Nyderlandų institucijose.

46 Penkta, ieškovai teigia, kad jų ieškinio priimtinumą lemia būtinybė jiems užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą. Šiuo atžvilgiu ieškovai teigia, kad sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino panaikinimas kliudytų įvairiose valstybėse narėse pradėti daugybę sudėtingų, ilgų ir brangiai kainuojančių registracijos procedūrų. Jų manymu, jeigu jie turėtų kreiptis į nacionalinius teismus, jiems tektų pareiga nustatyti su atrazinu ir simazinu susijusią registraciją visose valstybėse narėse, nagrinėti valstybių, kuriose buvo pateikti prašymai suteikti pateikimo į rinką leidimus, teisės sistemą ir pradėti procedūras kompetentinguose nacionaliniuose teismuose. Be to, jie teigia, kad tai nėra vien patogumo klausimas, nes praktiškai neįmanoma, kad nacionalinis teismas pasisakytų dėl sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino teisėtumo. Iš to matyti, kad Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 ir 13 straipsniais, kurie taikomi Pirmosios instancijos teismui pagal ES 6 straipsnio 2 dalį, ieškovams suteiktų teisių gynimo priemonių veiksmingumo požiūriu ieškovai turi teisę pareikšti šį ieškinį Pirmosios instancijos teisme.

47 Šešta, ieškovai teigia, kad dėl teisių gynimo lygybės principo jų ieškiniai pripažintini priimtinais. Šiuo požiūriu jie visų pirma teigia, kad pagal EŽTK 6, 13 ir 14 straipsniuose įtvirtintą teisių gynimo lygybės principą reikalaujama, kad šalys, kurioms Komisijos priimtas aktas sukelia neigiamą poveikį, galėtų pasinaudoti tokiomis pat galimybėmis teisminės gynybos srityje. Be to, jie teigia, kad iš esmės ieškiniai dėl sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino, pateikti tokio kaip *Syngenta* šių veikliųjų medžiagų gamintojo, pripažintini priimtinais remiantis EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa – tai išplaukia iš 2001 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Iberotam ir kt. prieš Komisiją* (T-112/00 ir T-122/00, Rink. p. II-97, 79 punktas), kurioje Pirmosios instancijos teismas iš esmės nusprendė, kad neatmestina galimybė, jog veikliosios medžiagos gamintojai gali paduoti ieškinį dėl Komisijos sprendimo atmesti prašymą įrašyti veikliąją medžiagą į Direktyvos 91/414 I priedą Pirmosios instancijos teisme pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

48 Jie priduria, kad 1969 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Eridania ir kt. prieš Komisiją* (10/68 ir 18/68, Rink. p. 459), pagal kurį privačių asmenų teisė pareikšti ieškinį negali išplaukti vien iš to, kad jie konkuruoja su asmenimis, kuriems skirtas ginčijamas aktas, nesvarbus šioje byloje, nes šis sprendimas susijęs su konkurencijos santykiais, kurie šioje byloje visiškai nenagrinėjami.

49 Pagaliau, ieškovai teigia, kad jų ieškiniai turi būti priimti atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Århus konvencijos dėl galimybės susipažinti su informacija, visuomenės dalyvavimo ir teisminės gynybos prieinamumo aplinkos apsaugos srityje nuostatų taikymo Europos Bendrijų institucijoms ir agentūroms pasiūlymo (COM/2003/0622 galutinis, toliau – Århus reglamento pasiūlymas) motyvus. Šiuose motyvuose Komisija manė, jog nebūtina iš dalies pakeisti EB 230 straipsnį, kad Europos aplinkos apsaugos organizacijoms, kurios atitinka tam tikrus šiame pasiūlyme nustatytus objektyvius kriterijus, būtų pripažinta teisė pareikšti ieškinį. Ieškovai atitinka minėtus kriterijus ir to, remiantis Komisijos pozicija, pakanka, kad jiems būtų pripažinta teisė pareikšti ieškinį dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

50 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali <...> pateikti ieškinį dėl jam skirto sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirto reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs".

51 Šioje byloje iš sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino 4 straipsnio aišku, kad šie sprendimai adresuojami tik valstybėms narėms. Taigi ieškovai turi įrodyti, kad šie sprendimai yra konkrečiai su jais susiję.

52 Šiuo atžvilgiu iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad ieškovai, kuriems, kaip šioje byloje, nėra adresuojamas aktas, gali teigti, jog jie yra konkrečiai su juo susiję tik tuomet, jei jis jiems daro poveikį dėl tam tikrų ypatingų jų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų ir tokiu būdu juos individualizuoja analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas skirtas (žr. 2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

53 Taigi reikia patikrinti, ar šioje byloje ieškovai yra susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino dėl tam tikrų jų ypatingų savybių arba, ar yra faktinės aplinkybės, kurios šių sprendimų atžvilgiu juos išskiria iš kitų asmenų.

54 Siekdami įrodyti, jog jie yra konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino, ieškovai visų pirma teigia, jog šie sprendimai jiems daro konkretų poveikį, nes dėl jų susilpnėja aplinkos apsauga.

55 Šiuo požiūriu visų pirma pažymėtina, kad ieškovai nepateikia jokių konkrečių įrodymų, leidžiančių suprasti kodėl dėl sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino susilpnindama aplinkos apsauga. Jie iš tikrųjų tik nurodo, kad sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino priėmimas, pažeidžiant Bendrijos teisę, akivaizdžiai šiuo požiūriu turi neigiamų poveikių.

56 Net sutinkant su tuo, kad ieškovai teigia, bent jau netiesiogiai, kad tariamas susilpninimas išplaukia iš to, kad ginčijamo sprendimo dėl atrazino ir ginčijamo sprendimo dėl simazino nuostatomis siekiama tam tikroms valstybėms narėms leisti tam tik tikriems naudojimo atvejams palikti laikinai galioti leidimus augalų apsaugos produktams, savo sudėtyje turintiems atrazino arba simazino – veikliųjų medžiagų, kurios, ieškovų manymu, kenkia aplinkai, – pažymėtina, kad šios nuostatos jiems, kaip ir bet kuriems kitiems tokioje pat padėtyje esantiems asmenims daro poveikį vien dėl to, kad objektyviai vertinant jie yra organizacijos, veikiančios aplinkos apsaugos srityje. Tačiau, kaip matyti iš teismų praktikos, šios vienos savybės nepakanka, kad būtų įrodyta, jog ieškovai yra konkrečiai susiję su ginčijamu aktu (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Greenpeace ir kt. prieš Komisiją*, C-321/95 P, Rink. p. I-1651, 28 punktą, ir 2003 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Villiger Söhne prieš Tarybą*, T-154/02, Rink. p. II-1921, 47 punktą bei ir jame cituojamą teismų praktiką).

57 Antra, ieškovai iš esmės teigia, jog iš Direktyvos 2004/35 12 straipsnio 1 dalies matyti, kad, kaip nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios nacionalinės teisės aktų reikalavimus, jie turi teisę pateikti pastabas kompetentingai institucijai ir prašyti jos imtis šioje direktyvoje numatytų priemonių. Iš to aišku, kad jie turi teisę pareikšti ieškinį dėl sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino panaikinimo EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme.

58 Šiuo požiūriu primintina, kad tai, jog asmuo vienaip ar kitaip dalyvauja Bendrijos akto priėmimo procedūroje, individualizuoja jį šio akto atžvilgiu tik tada, jeigu taikomi Bendrijos teisės aktai šiam asmeniui numatė tam tikras procesines garantijas

(žr. 2002 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Bactria prieš Komisiją*, T-339/00, Rink. p. II-2287, 51 punktą ir joje cituojamą teismų praktiką).

59 Iš Direktyvos 2004/35 11 straipsnio 1 dalies matyti, kad šios direktyvos 12 straipsnyje nurodyta kompetentinga institucija yra kiekvienos valstybės narės paskirta institucija. Vadinasi, net sutinkant, kad ieškovai gali teigti turį teisę pateikti pastabas ir prašyti imtis Direktyvos 2004/35 12 straipsnyje numatytų priemonių, reikia konstatuoti, kad šiomis procesinėmis teisėmis galima remtis tik „kompetentingos institucijos" atžvilgiu, kuri pagal Direktyvos 2004/35 11 straipsnio sąlygas nėra Bendrijos institucija. Be to, niekas neleidžia daryti išvados iš šios direktyvos teksto ar bendros struktūros, kad ji taip pat taikoma šiems ieškiniams, priešingai nei teigia ieškovai.

60 Iš to išplaukia, kad ieškovų nurodytomis procesinėmis teisėmis negalima veiksmingai remtis Komisijos atžvilgiu sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino priėmimo procedūroje ir kad jos nėra svarbios nustatant, ar ieškovai yra ar ne konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino.

61 Trečia, kai dėl argumento, jog pagal tam tikrų valstybių narių teisę aplinkos apsaugos asociacijos laikomos tiesiogiai ir konkrečiai susijusiomis su aktais, pažeidžiančiais jų ginamus interesus, ir argumento, kad taip yra *Natuur en Milieu* atveju pagal Nyderlandų teisę, reikia pažymėti, kad tam tikrose valstybių narių teisės sistemose šiems ieškovams pripažinta teisė pareikšti ieškinį neturi reikšmės vertinant jų teisę pareikšti ieškinį dėl Bendrijos akto panaikinimo pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą (šiuo klausimu žr. 1995 m. rugpjūčio 9 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Greenpeace ir kt. prieš Komisiją*, T-585/93, Rink. p. II-2205, 51 punktą).

62 Ketvirta, kalbant apie *EEB* ir *Natuur en Milieu* turimą specialų Komisijos ir kitų Europos ar nacionalinių institucijų patarėjų statusą, ypač remiantis Direktyva 92/43, reikia pažymėti, kad priimant sprendimą dėl atrazino ir sprendimą dėl simazino taikomi Bendrijos teisės aktai nenumatė ieškovams jokios procesinės garantijos, nei jokio pagal Direktyvą 92/43 įsteigtų Bendrijos patariamųjų institucijų ar nacionalinių arba viršvalstybinių patariamųjų institucijų, į kurių sudėtį tariamai įėjo ieškovai, dalyvavimo. Todėl, atsižvelgiant į 56 punkte nurodytą teismų praktiką, tariamas ieškovų turimas patarėjo statusas neleidžia teigti, jog jie yra konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino.

63 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad šiuo metu galiojančios Bendrijos teisės nuostatos nenumato galimybės pareikšti kolektyvinį ieškinį Bendrijos teisme, kaip šioje byloje to reikalavo ieškovai.

64 Penkta, ieškovai teigia, kad EŽTK 6 ir 13 straipsniuose įtvirtinta veiksminga teisminė gynyba – ši konvencija Bendrijoms institucijoms taikoma pagal EB 6 straipsnio 2 dalį – reikalauja, jog nagrinėjami ieškiniai būtų pripažinti priimtinais remiantis, visų pirma, tuo, kad procesai nacionaliniuose teismuose būtų ilgi, sudėtingi ir brangiai kainuojantys bei, antra, tuo, kad šie teismai negalėtų išspręsti šiuose ieškiniuose keliamų klausimų.

65 Šiuo požiūriu Teisingumo Teismas nusprendė, kad teisė į veiksmingą teisminę gynybą yra bendrųjų teisės principų, kylančių iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų, sudėtinė dalis ir kad iš tikrųjų ši teisė taip pat užtikrinta EŽTK 6 ir 13 straipsniuose (pirma minėto *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* sprendimo 38 ir 39 punktai).

66 Tame pačiame sprendime Teisingumo Teismas nurodė, kad EB sutartis, viena vertus, EB 230 ir 241 straipsniais ir, kita vertus, EB 234 straipsniu nustatė išsamią teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemą, skirtą užtikrinti institucijų aktų teisėtumo priežiūrą, ją patikėdama Bendrijos teismams. Pagal šią sistemą fiziniai arba juridiniai asmenys, negalintys tiesiogiai apskųsti visuotinai taikomų Bendrijos aktų dėl EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nustatytų priimtinumo sąlygų, turi galimybę atitinkamais atvejais netiesiogiai remtis tokių aktų negaliojimu pagal EB 241 straipsnį Bendrijos teismuose arba nacionaliniuose teismuose, skatindami pastaruosius teismus, kurie neturi jurisdikcijos pripažinti šių aktų negaliojimo, pateikti atitinkamą prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui (šios nutarties 52 punkte minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 46 punktas).

67 Pagaliau iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Bendrijos teisėjui pateikiamo ieškinio dėl panaikinimo priimtinumas negali priklausyti nuo to, ar yra galimybė kreiptis į nacionalinį teismą, siekiant išnagrinėti akto, kurį prašoma panaikinti, galiojimą (šiuo klausimu žr. 48 punkte minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 46 punktą).

68 Iš to matyti, kad pagal Teisingumo Teismo praktikoje įtvirtintą sampratą vien ieškovų nurodytas argumentas dėl veiksmingos teisminės gynybos nebuvimo negali pagrįsti jų ieškinio priimtinumo.

69 Šešta, kalbant apie ieškovų argumentą, kad jų ieškinys turi būti pripažintas priimtinu pagal teisių gynimo priemonių lygybės principą, reikia pažymėti, kad iš teismų

praktikos matyti, jog vien to, kad ieškovui aktas daro priešingą poveikį nei asmeniui, turinčiam teisę pareikšti ieškinį dėl šio akto panaikinimo, nepakanka siekiant šiam ieškovui suteikti teisę pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 48 punkte minėto sprendimo *Eridania ir kt. prieš Komisiją* 7 punktą ir 2000 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comité d'entreprise de la société française de production ir kt. prieš Komisiją*, C-106/98 P, Rink. p. I-3659, 41 punktą). Šiomis aplinkybėmis net sutinkant su tuo, kad, kaip tai teigia ieškovai, *Syngenta* turi teisę pareikšti ieškinį dėl sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino panaikinimo, vien ši aplinkybė negali nei įrodyti, kad ieškovai tenkina reikalavimą būti konkrečiai susijusiais su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino, nei atleisti jų nuo pareigos įrodyti, jog jie šį reikalavimą tenkina.

70 Pagaliau, septinta, ieškovai teigia, kad jų teisė pareikšti ieškinį dėl sprendimo dėl atrazino ir sprendimo dėl simazino panaikinimo išplaukia iš to, kad pasiūlymo dėl reglamento Århus motyvuose Komisija nurodė, jog Europos aplinkos apsaugos asociacijos, tenkinančios tam tikrus objektyvius kriterijus, turi teisę pareikšti ieškinį EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme. Šioje byloje ieškovai tenkina šiuos objektyvius kriterijus.

71 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad normų hierarchiją reglamentuojantys principai (visų pirma žr. 1992 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-240/90, Rink. p. I-5383, 42 punktą) prieštarauja tam, kad antrinės teisės aktas suteiktų fiziniams asmenims, kurie netenkina EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos reikalavimų, teisę pareikšti ieškinį. Tai savaime taikoma *a fortiori* antrinės teisės akto pasiūlymo motyvų santraukai.

72 Todėl ieškovų nurodyta motyvų santrauka neatleidžia jų nuo pareigos įrodyti, jog jie yra konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino. Be to, net

sutikus, kad ieškovai yra kompetentingos organizacijos pasiūlymo dėl Århus reglamento prasme, reikia konstatuoti, jog jie nenurodo jokios priežasties, dėl kurios ši savybė leistų manyti, jog jie yra konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino.

73 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovai nėra konkrečiai susiję su sprendimu dėl atrazino ir sprendimu dėl simazino. Todėl ieškinys turi būti pripažintas nepriimtinu, nesant reikalo nagrinėti, ar ieškovai yra tiesiogiai susiję su šiais sprendimais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

74 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai pralaimėjo abi bylas, jie turi padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

75 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas. Todėl Prancūzijos Respublika pati padengia savo išlaidas. Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti, kad į bylą įstojusi šalis pati padengtų savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje Komisijos pusėje į bylą įstojusi *Syngenta* pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

1. **Sujungti T-236/04 ir T-241/04 bylas.**

2. **Atmesti ieškinius bylose T-236/04 ir T-241/04 kaip nepriimtinus.**

3. **Ieškovai padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas bylose T-236/04 ir T-241/04.**

4. **Įstojusios į bylą šalys pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2005 m. lapkričio 28 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

J. Pirrung